Кабинет у тржном центру

Пише: Батић Бићевић
понедељак, 16 јун 2008 19:21

Председник Србије и Демократске странке Борис Тадић изјавио је на Главном одбору странке да сада можемо да завршимо разговоре о влади које нисмо ни почели. Та политичка пошалица је ипак мање духовита од вишенедељних разговора радикала, народњака, социјалиста, пензионера и господина Палме, у којима је договорено све, чак и персонални састав владе (а подељена су и богами нека јавна предузећа) само није утврђено да ли постоји елементарна жеља да се таква влада и састави. У среду 11. јуна, када је конституисана нова скупштине Србије, постало је јасно да ће Тадић знатно лакше завршити преговоре које није ни почео, него што ће лидер социјалиста Ивица Дачић почети разговоре са европским блоком које је, изгледа, одавно завршио. Само још није могао да јави чланству.

Пре него што су верификовани мандати, лидер Јединствене Србије Драган Марковић Палма искључио је сваку могућност договора са Коштуницом и Николићем, Сулејман Угљанин потписао је споразум о сарадњи са Млађаном Динкићем, чиме је подршка националној влади спала на 125 мандата. Када је и лидер пензионера Јован Кркобабић прилично оштро и храбро одбацио анализу ДСС захтева ПУПС-а, чак и највећи оптимисти у “патриотским редовима” могли су да знају како од њихове владе нема ништа. Ивица Дачић има сасвим добру подлогу за обраћање Главном одбору СПС – или ћемо ући у европску владу или ћемо ићи на нове изборе. А на њима, без Палме, нећемо добро проћи. Тако је Србија за двадесетак дана прешла дуго путовање у Јевропу, од срљања у велику изолацију до вишегодишњег спринта у Европу, од обрачуна са снагама прошлости оличених у лику и делу Војислава Коштунице до европског заноса који овог тренутка најбоље симболизују управо Дачић, Кркобабић и господин Палма.

Пре великог заокрета, који се није званично догодио али сви о њему причају и пишу, експертски тим ДСС је послао анализу Споразума о асоцијацији и стабилизацији, која је само послужила као добар изговор левичарској коалицији да се прешалтују на Тадића без озбиљнијих потреса. “Зашто би правили владу која би наставила политику због које смо тражили ванредне изборе. Јасно је да су били препарирани знатно пре избора и да шта год да смо урадили и рекли, они отишли Тадићу, зато смо одлучили да је боље да идемо у опозицију него да се са нама поигравају као у неким комунистичким комитетима”, рећи ће један од најутицајнијих људи у ДСС-у.

Према истим изворима, Дачић је већ током председничке кампање у контактима са шефом Тадићевог кабинета, који је такође из Житорађе, направио искорак ка европским интеграцијама које би почеле са њим лично и његовом странком, али би заузврат странка остала неутрална у трци између Тадића и Николића (чак је наводно и чланству поручивано да је боље да победи Тадић јер радикали чине све да униште СПС, што није аргумент без основа). Тај стратешки договор је само требало некако прогурати кроз

страначке органе, па је и организована велика, убедљива представа са преговорима са патриотским снагама и пуцањем истих.

Политички игроказ, који се ових дана дави у накнадној памети, јасно показује у којој мери су слабе странке, институције, а снажне стране амбасаде и домаћи бизнисмени. Резултати избора су прилично јасно показали само једну ствар – да је Србија подељена великим косовско-европским жилетом, због чега ће свака влада бити нестабилна јер у самом друштву нема озбиљног консензуса осим једне идеје – да ваља некако преживети.

Догађаји из прве две недеље после избора ишли су јасно у прилог стварања патриотске владе, од брзог отварања преговора, лаког договора о мандатару до коалиције за Београд. Високи функционери ДС-а су новинарима веома отворено причали како Мишковић, Беко и остали бизнисмени страховито лобирају за десничарску владу јер им одговара да земља буде делимично изолована како би њихови пословни монополи остали нетакнути. Није прошло ни пар недеља, а високи функционери ДСС-а и СРС-а су отворено причали како неки, а ви ћете се већ сетити који, тајкуни и амерички амбасадор, именом и презименом, кроје владу и онда саопштавају страначким централама шта су се договорили. “А када су убеђивали Дачића да је најбоље подржати Коштуницу, тада су се радикали и деесесовци хвалили како имају све највеће играче иза себе. Они јесу упозорени од Мантера да ће им бизнис трпети због подршке националистима, али су одлуку о подршци европској влади донели јер су једноставно реални људи – знали су да би и таква влада била брзо срушена, а они кажњени, па су одлучили да пређу на нашу страну”, каже један од високих функционера ДС-а.
Више саговорника НИН-а из различитих странака верују да су разговори са Мантером и другим западним амбасадорима имали озбиљан утицај на став пословне елите, али да су они ипак прошли кроз велику европску катарзу чим су схватили да питање Луке Београд никако није спорно, већ велики развојни пројекат за Србију. Луку је поменуо кандидат ДС-а за градоначелника Београда Драган Ђилас, тврдећи да су у тој приватизацији град и Србија оштећени за најмање милијарду евра, али је о тој теми изненада заћутао, као што ће о томе ћутати и шифрована телевизија, чак и ако их нацисти ухвате и траже да признају.

Коначни пробој за евролевичарску коалицију је наиме учињен на два састанка код главног српског бизнисмена, Мирослава Мишковића, којима су присуствовали и Милан Беко, Ивица Дачић, Драган Томић Симпо (који још од 2000. године важи као штићеник ДС) и, гле чуда, Милорад Вучелић (за кога су аматери у ДСС-у дубоко веровали да ће им помоћи у убеђивању социјалиста). Пре тих састанака је више разговора са водећим српским бизнисменима имао амерички амбасадор Камерон Мантер, а о једном од њих, који се одиграо у клубу “Привредник” писала је Политика. На састанцима одржаним у ресторану највећег српског капиталиста је, наводно, договорено да би најбоље било да мандатар буде Ивица Дачић, а независни медији у власништву или под огромним утицајем горепоменутих су затим из дана у дан наставили да објашњавају како је Тадић спреман да то прихвати, али се томе оштро противи Динкић. Иако су и западни амбасадори веома расположени да подрже Дачића као европског Коштуницу, такво

спиновање јавности ће пре послужити као удица преко које би Главни одбор СПС лакше прихватио жуто-црвену коалицију да би затим преко истих медија било објашњено да премијер мора бити из ДС-а.

“Изгледа да у коалицији око СПС од почетка није било искрене воље, као да су Борису Тадићу обећали да ће са њим правити владу још пре избора, али им је само било потребно да објасне чланству како су ето покушали са нама, али да им није успело. Волео бих само да видим како ће им објаснити да ће успети сарадња са Чанком, Драшковићем и онима који су их прогањали осам година. У таквој коалицији не видим ниједну политичку или програмску сличност, једино их везују паре. Тј. много, много пара”, каже за НИН генерални секретар Српске радикалне странке Александар Вучић.

И док се власт у Србији убрзано креће ка великом европском циљу, на којем ће се ускоро помирити политике Зорана Ђинђића и Слободана Милошевића (можда и политика команданта Аркана, рећи ће циници), остаје нејасно како ће споразум о републичкој власти који се детаљно разрађује утицати на градску власт. У кулоарима се већ наводе сва персонална решења од којих је најзанимљивије да би син Јована Кркобабића могао да буде вицегувернер иако нам европске вредности, па и закон усвојен у Скупштини Србије, налажу да поштујемо независност централне банке. Градоначелник Београда, иако челници ДС инсистирају на поништавању споразума СРС-ДСС-СПС, могао би да (п)остане Александар Вучић јер би то била превелика бламажа за социјалисте који сваки дан протестују тражећи да нови корифеј београдске демократије Алимпић поштује елементарни стуб демократије – вољу већине, али би и било добро за пацификовање снажне опозиције која би имала велику играчку и нешто пара у рукама, због којих би могла да климаву евросоцијалистичку владу остави на миру.

После формирања владе, убедљиво најмоћнији човек у Србији ће свакако бити председник и најуспешнији лидер ДС-а од оснивања, Борис Тадић. Његова најава да Србија мора да крене у национално помирење јесте за сваку похвалу и заслужује сваку подршку, само је штета што је управо његова странка до сада чинила све да Србија буде најподељенија земља у Европи. Могуће је да ће и Ивица Дачић уводити Србију у Европу, треба дати прилику и Аркановом заменику да уради нешто на помирењу на Балкану, само не треба, уз помоћ медија и спин-доктора, понижавати здрав разум обичних људи.

(НИН)